

2.2.4. Konsekvenser for tjenestemandspensionen

Efter den foreslåede udformning af tjenestemandslovens § 55 bevarer tjenestemanden som nævnt lønnen i den hidtidige stilling.

Der ydes således ikke som nu tillæg som supplement til lønnen i den nye stilling. Henvisningen i tjenestemandspensionslovens § 5, stk. 1, 2. pkt., til »tillæg ydet i henhold til tjenestemandslovens § 55« er derfor ikke længere relevant i forbindelse med definitionen af den pensionsgivende løn.

Som konsekvens heraf stilles der i § 2, nr. 1, forslag om ændring af tjenestemandspensionslovens § 5, stk. 1, således at henvisningen til tjenestemandslovens § 55 udgår. Forslaget indebærer ikke realitetsændringer i forhold til de pågældende tjenestemænd, der bevarer ret til tjenestemandspension fra den hidtidige stilling.

2.2.5. Behandling af sager

Sager om bevarelse af løn ved helbredsbetaget nedrykning vil som hidtil skulle forelægges for Personalestyrelsen, som indhenter en udtalelse fra den lægekyndige konsulent eller Helbredsævnet.

3. Tjenestefrihed m.v.

3.1. Gældende regler

Efter tjenestemandslovens § 58, stk. 1, kan vedkommende minister eller den, ministeren bemyndiger dertil, give en tjenestemand *tjenestefrihed* uden løn i en på forhånd fastsat periode af mindst én måneds varighed. Perioden fradrages ved beregning af lønanciennitet.

Ifølge forarbejderne blev kravet om, at perioden skulle være af mindst én måneds varighed, indført ud fra et ønske om at undgå fradrag i ancienniteten med brøkdele af en måned, jf. Folketingstidende 1968-69, Tillæg A, spalte 3922.

Efter retningslinjer fastsat af finansministeren kan vedkommende minister eller den, ministeren bemyndiger dertil, indrømme en tjenestemand *anden tjenestefrihed* uden for den egentlige ferie, jf. tjenestemandslovens § 58, stk. 2.

Såfremt det er foreneligt med tjenestens tarv, kan vedkommende minister eller den, ministeren bemyndiger dertil, imødekomme en tjenestemand's anmodning om *nedsat tjenestetid* for begrænset tid eller indtil videre mod tilsvarende lønudsættelse, jf. tjenestemandslovens § 58, stk. 3.

I henhold til tjenestemandslovens § 58, stk. 4, fastsættes bestemmelser om hel eller delvis bevarelse af løn og lønanciennitet under tjenestefrihed efter stk. 2

eller under nedsat tjenestetid af finansministeren efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet.

3.2. Finansministeriets overvejelser

Det er i praksis ikke altid muligt på forhånd at fastsætte en eksakt tidsbegrænsning, når der gives tjenestefrihed. Det gælder f.eks. i forbindelse med tjenestefrihed til varetagelse af hverv som medlem af Folketinget.

Endvidere opfattes minimumsperioden på 1 måned af både ansættelsesmyndigheder og ansatte som en unødigt begrænsning af fleksibiliteten.

Hertil kommer, at det i andre situationer – f.eks. i forbindelse med deltidsansættelse og ved tjenestefrihed af mere end en måneds varighed, som ikke udgør et helt antal måneder – ikke giver anledning til problemer, at lønanciennitet optjenes i brøkdele af måneder.

Finansministeriet finder derfor, at tjenestemandslovens § 58, stk. 1, bør ændres, således at de nævnte begrænsninger fjernes.

Tjenestemandslovens § 58, stk. 2-4, bør i den forbindelse omskrives med henblik på en tydeliggørelse af teksten. Der tilsigtes ikke hermed nogen realitetsændring.

4. Kongelig udnævnelse

4.1. Gældende regler

Tjenestemænd udnævnes efter den gældende bestemmelse i tjenestemandslovens § 3 enten af kongen eller af vedkommende minister, der dog ved bekendtgørelse helt eller delvis kan overlade udnævnelseskompetencen til andre. Det fastsættes ved lov, hvilke tjenestemænd der udnævnes af kongen.

Ved tjenestemandreformen i 1969 blev præciseringen af, hvilke stillinger der skal være forbundet med kongelig udnævnelse, ikke medtaget i tjenestemandsløven. Tjenestemandsløven indeholder derfor i § 3, 2. pkt., alene en bestemmelse om, at det fastsættes ved lov, hvilke tjenestemænd der udnævnes af kongen.

Tjenestemandskommissionen af 1965 tilsigtede ikke nogen radikal ændring af kredsen af tjenestemænd, der udnævnes af kongen, jf. bet. 483/1969, 1. del, side 24.

Under overvejelserne i Folketingets Lønningsudvalg i forbindelse med behandlingen af tjenestemandreformen blev det imidlertid fremhævet, at den stedfundne udvikling talte for en væsentlig begrænsning af den kreds af tjenestemænd, der udnævnes af kongen.

I overensstemmelse hermed blev det ved udarbejdelsen af lov nr. 173 af 28. april 1971 om kongelig ud-